

V České republice jsou migrující nedoprovázené děti a mladiství označováni za nezletilé cizince bez doprovodu rodičů či jiných zákonných zástupců. S problematikou nezletilých cizinců bez doprovodu se v ČR setkáváme teprve od konce 90. let, kdy se začala systematicky řešit společně s problematikou sociálně-právní ochrany dětí. Nezletilým cizincům bez doprovodu je vzhledem k jejich věku, dané situaci i mezinárodním úmluvám a národní legislativě z nich vycházející věnována zvýšená péče. Právě systém péče o nezletilé bez doprovodu, jeho vývoj, charakteristiku, průběh a kvalitu, včetně jeho vymezení v rámci mezinárodní legislativy a českého právní řádu, popisuje tato diplomová práce. Za systém péče je pro účely diplomové práce označován proces, který začíná identifikací nezletilého, pokračuje zajištěním jeho sociálně-právní ochrany a nařízením náhradní výchovy a končí zpravidla dosažením jeho zletilosti. Cílem diplomové práce bylo zjistit, do jaké míry jsou sociální a migrační politika státu uplatňované vůči nezletilým cizincům bez doprovodu dospělé osoby dostačující a to prostřednictvím charakteristiky poskytovaného systému péče. Ke zjištění tohoto cíle byla použita metodika případových studií, jejichž prostřednictvím byl popsán systém péče v praxi jako srovnání s teoretickým popisem systému o nezletilé cizince bez doprovodu uvedeným v diplomové práci. Díky použití případových studií, analýze právních předpisů a zkušenostem z praxe bylo zjištěno, že systém péče o nezletilé bez doprovodu jako celek poměrně funguje, problémy se však vyskytují v jednotlivých fázích systému, stejně jako u jednotlivých subjektů, které se systému účastní. Jako pozitivní lze hodnotit snahu jednotlivých subjektů o vzájemnou spolupráci a zajištění komplexní materiální péče nezletilým, kterou s sebou přináší umístění do zařízení ústavní výchovy.